J. W. MACKIE,
Student of Christ Church,
OXFORD.

Sheak

Glasgow
University Library

VIA VERITAS VITA

David Murray Collection
1928

Mu55-f.19

Bd ✓

Pl
Fonds. Index
Subj
Prov

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

Jno. Mackie M.D

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE DIGNISSIMI VICE-CANCELLARII,

ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.

ET COLLEGII GLASG. *Praefecti;*

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI *Conſenſu,*

Et Nobiliſſimae FACULTATIS MEDICAE *Decreto;*

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS;

IN COMITIIS

UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GULIELMUS CUNINGHAME, A. M.

SCOTO-BRITANNUS.

SOCIET. AMER. PHYSIC. EDIN.

PRAESES ANNUUS ET SOC. EXTRAORD.

NEC NON

SOCIET. REG. PHYSIC. SOC. HON.

Ad diem iii. Junii, hora locoque ſolitis.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS,

EXCUDEBAT ANDREAS FOULIS,

ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

M.D.CC.XC.

Doctor Machie with
Respectful Compliments
from the Author

JOANNI MACKIE, M. D.

APUD HUNTINGDON;

PROPTER BENEFICIA EJUS INNUMERA,

SIBI,

PER ANNOS NONULLOS,

STUDIO ELEMENTORUM MEDICINAE,

SUB ILLIUS AUSPICIIS INCUMBENTI,

COLLATA:

MARCO SPROTT,

ARMIGERO.

LONDINENSI;

EXIMIA COMITATE,

MORUMQUE SUAVITATE,

INTER SODALES PRAESTANTI;

CUJUS AMICITIA,

OBLECTAMENTO,

SIBI OLIM FUIT:

ROBERTO HAWTHORN STEWART,

ARMIGERO.

DE PHYSGILL:

CUJUS BENEVOLENTIA,

INGENIUMQUE HONESTUM,

SEMPER HONORI HABENDA:

DENIQUE,

VIRO REVERENDO

ROBERTO CUNINGHAME,

DE BALGOWNIE,

PATRI SUO DILECTISSIMO

CUJUS CURA

STUDIUMQUE ERGA SE PATERNUM,

HACTENUS PER VITAM SUAM,

SEMPER EMINUERUNT:

HAS STUDIORUM PRIMITIAS,

SUMMA CUM OBSERVANTIA,

SACRAS ESSE

VOLUIT

GULIELMUS CUNINGHAME.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

HIC morbus magni momenti eſt; licet multum neglectus a medicis; quippe qui perraro in adultis occurrens attentionem eorum non ſaepe vindicârit. Nuper Home Cel. profeſſor eundem nomine Croup, ſive ſuffocationis ſtridulae deſcripſit; judicans eum maximi periculi eſſe in infantibus. Ex eo tempore et alii eam rem attigerunt ita ut paulo plus inveſtigari caeperit inter medicos; nec tamen, ut mihi videtur, pro dignitate ejus. Nam et natura morbi, et parvulorum, quas adoritur, noſtrae aetatis attentionem merito vindicant. Mihi igitur conſideranti quam ſaepe parvulis hic morbus lethalis fuerit, quanta attentione digna ſit, quam ſaepe contra ejus vires tota ars medica manca ceciderit, de cyn. trach. paucis diſſerere, operae pretium facere, viſum eſt. Dicam

autem ſolum de ea ſpecie, qua parvuli opprimuntur, quamque Cel. Home *the Croup* appellat, additis ſaltem non niſi paucis verbis de cynanche tracheali adultorum. Dicit autem Cel. nuper Profeſſor Cullenus, hoc nomine inſigniri inflammationem glottidis, laryngis, ſive partis ſupremae tracheae, ſive harum partium membranae, ſive muſculi afficiantur. Interdum in his partibus oritur, ibique tantum manet; interdum has partes afficere coepit, orta, a cynanche aut tonſillari aut maligna huc diffuſa. Et haec et illa rariores ſunt; et pauca ejus exempla apud medicos exſtant. Dignoſcitur ſono peculiari clangenti; reſpiratione difficili, cum ſenſu contractionis circa laryngem, et comitante pyrexia. Ex horum ſymptomatum natura, pariter ac ſectione cadaverum elucet, morbum eſſe inflammatorium. Non tamen ſemper curſum inflammationis percurrit. Saepe enim tantum aeri obſtructionem ciet, ut aegrotus ſtatim ſuffocatione pereat. Hanc eſſe morbi naturam, vel ex hoc apparet, quod citra ſuffocationem, quae vix ſananda, optime tractatur, uſu potentiſſimorum remediorum inflammationis, eorumque ſtatim ab initio adhibitorum. Atque

haec ſunt, quae libris de hoc morbo colligere licet; omnia ad adultos fere pertinentia ‡. Sic ſententia Cel. Culleni, de hoc morbo in adultis expoſita, nil impedit quin ſtatim ad eum morbum progrediar, de quo ſtricte ſermo eſt. Incipiam a Culleni definitione; quippe quae, me judice adcuratiſſime phenomena enumerat.

Cynanche trarhealis; reſpiratione difficili, inſpiratione ſtrepente, voce rauca, tuſſi clangoſa, tumore fere nullo in faucibus apparente, deglutitione parum difficili, et febre ſynocha *.

HISTORIA MORBI.

Multi ſcriptores hunc morbum variis ſub nominibus deſcripſerunt, ut D. Home nomine Croup, Millar nomine Aſthmatis et Pertuſſis, Molloy in D. Rutty Hiſtoria tempeſtatum D. Ruſſel in oeconomia naturae, nomine anginae inflammatoriae infantum, D. Hillary, de Barbadoes, nomine catarrhi ſuffocativi, et D. Michael, Gottingenſis, nomine anginoe polypoſoe, ſive membranaceae &c.

‡ Vid. Firſt Lines; Paragr. 318—19—20—1. 2. * Vid Synopſis, vol. 2d. pag. 94.

Ex his et aliis hiſtoriam, quantum potero, adcuratiſſimam colligam. Dr. Home memorat hunc morbum imprimis ad parvulos pertinere videri; hoſque quo juniores, ſi modo a lacte depulſi fuerint, eo obnoxiores eidem eſſe. Lactentes minus illi obnoxii videntur, vel, quod aeque veroſimile eſt, quia, qua doleant dicere non poſſunt, pro alio morbo habetur †. Quo provectiores poſtea pueri fiunt, eo minus frequens morbus fit; nec adſunt exempla ulla puerorum amplius duodecim annos natorum, qui illo affecti fuerint. Adoritur pueros in ſinu terrarum habitantes aeque ac, qui circa mare incolunt. Non videtur contagioſus; ſaepeque idem puer iterum a morbo corripitur; apparet ſaepiſſime tempore hyemali et verno.

Plerumque incipit ſymptomatis catarrhi communis; interdum vero ſymptomata morbo propria ſtatim ſe oſtendunt; quae haec ſunt; vox rauca, acuta, clangoſa, tum loquentis cum tuſſientis, quaſi ſonus e tubo aereo egrederetur; ſimul adeſt ſenſus doloris circa laryngem, et difficultas reſpirationis, tanquam ſi tranſitus aeris impediretur. Tuſſis hunc morbum comitans ple-

† Vid. Home on Croup.

rumque ſicca eſt; quodſi vero quid exſcreatur, materia eſt puri ſimilis, aut interdum cuticulae quae portiones membranae referunt. Simul pulſus frequens eſt, et initio plerumque validus, verſus finem vero mollis et debilis ſemper; inquies et ſenſus caloris moleſtus percipitur, citra fere omnem difficilem deglutitionem. Fauces internae viſenti interdum vix ullam inflammationis ſpeciem praebent; ſaepe tamen rubor et etiam tumor adparet; nonnunquam in faucibus materia apparet illi ſimilis, quae excreatur. Mens ſana manet uſque ad finem; omnia ſymptomata valde cito curſum abſolvunt. Aegrotus ſymptomatis nunc deſcriptis, et praecipue, ſenſu coarctationis in faucibus, laborans, ſaepe ſubito perit, plerumque tertio, quarto, vel quinto die.

Sunt autem praeter haec, et alia ſymptomata, quae morbum comitantur, qualia ſunt, facies tumida, pedes oedematoſi, ſitis, urina nunc cum ſedimento, nunc ſine eo; vomitus, et obſtipatio; ſed haec quia non ſemper adſunt, ideo non ad characterem pertinent, ut quae ante commemoravi. Multae fuerunt puerorum ſectiones hoc morbo mortuorum, ſemperque fere membrana apparuit

praeternaturalis, quae omnem internam ſuperficiem ſuperioris tracheae texit, pariterque deorſum porrecta in quaſdam ex ejus ramis. Dr Home memorat, hanc membranam illa eſſe tenacitate, ut vel per plures dies aqua calida macerata non ſolvatur †. Haec membrana praeternaturalis facile ſejungitur, immo inventa eſt jam ſejuncta, ſaltem aliqua pars ejus a ſubjacente membrana propria tracheae. Haec plerumque ſana et integra reperitur, et ſine ulla eroſione aut exulceratione; ſaepe tamen veſtigia habet inflammationis; indutaque eſt materia pus referente, ei ſimili quae tuſſi rejicitur; et perſaepe materia ejuſdem generis in bronchiis invenitur, nonnunquam ſat magna copia.

DIAGNOSIS.

Morbi, quibuſcum cynanche trachealis facillime confunditur, ſunt caeterae cynanches ſpecies, catarrhus, aſthma, et pertuſſis. Diſtinguitur facile a cynanche tonſillari, rubore et tumore tonſillarum, qui evidentiores hic ſunt quam in cynanche tracheali; maxime vero ſono illo peculiari lo-

† Vid. Home on the Croup.

quentis et tuſſientis, qui hunc morbum nunquam non comitatur. Eadem ratione a cynanche pharyngaea et parotidaea diſtingui poteſt; a cynanche maligna vero, ulceribus illis quae fauces et tonſillas afficiunt, typho et eruptione exanthematoſa, quae fere ſemper malignam comitantur, trachealem vero nunquam. Diſtinguenda eſt a catarrho, eo quod contagioſa non eſt, et quod catarrhus non habet iſtam reſpirandi difficultatem, tuſſimque clangentem, quae cynanchem trachealem ſemper ſtipant. Diſtingui poteſt ab aſthmate, violenta pyrexia et tuſſi clangente, quae in aſthmate abſunt. Denique diſtinguitur a pertuſſi, eo, quod non eſt contagioſa, pyrexia, quae illam comitatur, in hac autem vix conſideranda ſit.

CAUSAE REMOTAE.

Hic morbus, ut in hiſtoria dixi, ſemper pueros nondum duodecim annos natos adoritur; neceſſe igitur eſt, ut ſit in iis praediſpoſitio quaedam tenerae eorum aetati propria; ſed quaenam haec ſit, non eſt facile dictu. Videtur eos pueros imprimis afficere, qui diuturnis catarrhis et per-

tuſſibus laborarint, quique convaleſcunt a variolis rubeoliſque; qui omnes morbi inflammatorii ſunt, et organa reſpirationis plus minuſve afficientes. Ex his omnibus, et quod morbus obſervatur eos pueros maxime adoriri, qui pleniores ſunt, ideoque morbis inflammatoriis obnoxii; et quod frigus invenitur eſſe praecipua cauſa excitans, veroſimile ſit, irritabilitatem nervorum in pueris tam bene notam, hancque multum auctam frequenti vagitu (nam hic et laryngem et tracheam valide afficit, et has partes frigoris actioni exponit) morbo opportunum reddere. Frigus in tracheam agere poteſt, exhalationem obſtruendo, quae in hac et pulmone ſemper fit, ita ut materia exhalanda in vaſa trachea rejecta, mox accumalationem ſanguinis efficiat; quae ſtimulando actionem vaſorum augeat unde, interjecto frigido ſtadio, et ſpaſmis, quibuſcum ſemper ſtipatur, continuabitur actio vaſorum. Hanc auctam actionem credimus primo incipere in trachea; unde et inflammatio ibi primo locum obtinet; nulla diatheſi phlogiſtica prius in ſyſtemate exiſtente, ſed tantum opportunitate ad hanc; qua, ſtimulo admoto, iſta diatheſis mox inducatur. Quare aucta actio

vaſorum tracheae non diu manet, priuſquam toti ſyſtemati communicatur, efficitque illum ſtatum bene notum ſub nomine diatheſis phlogiſticae.

CAUSA PROXIMA.

Variae fuerunt opiniones de cauſa proxima hujus morbi. Nam alii ad ſpaſmum, * alii ad morboſam membranam in tracheam, † alii denique ad inflammationem, ‡ ſpectant. Perſpicuum eſt, ſpaſmum non eſſe primariam morbi cauſam; licet ſub finem morbi ſpaſmus muſculorum glottidis locum obtineat, qui videtur eam ſuffocationem inducere, quae ſaepe lethalis eſt. Neque veroſimile eſt morboſam membranam eſſe cauſam morbi proximam; quia haec ſine dubio effectus eſt non cauſa; quippe quae non appareat niſi aliquanto poſt morbum jam formatum. Ego cum D. Culleno inflammationem pro cauſa proxima habeo, quare ipſiſſima verba referam: "From the re-"mote cauſes of the diſeaſe, from the catarrhal "ſymptoms, conſtantly attending it, from the

* Vid. Millar on Aſthma and Chincough. † Vid. Home on the Croup. ‡ Vid. Cullens Firſt Lines.

" pyrexia conſtantly preſent with it; from the
" ſame kind of praeternatural membrane being
" found in the trachea, when the cynanche ma-
" ligna is communicated to it; and from the
" veſtiges of inflammation on the trachea diſ-
" covered by diſſection; we muſt conclude that
" the diſeaſe conſiſts in an inflammatory affecti-
" on of the mucous membrane of the Larynx &
" Trachea producing an exudation analogous to
" that found on the ſurface of inflamed viſcera,
" and appearing partly as a membranous cruſt,
" and partly as a fluid reſembling pus. The ir-
" ritation occaſioned by the inflammation, ſeems
" to produce a ſpaſmodic affection of the glot-
" tis, which always attends this diſeaſe. Tho'
" this diſeaſe manifeſtly conſiſts in an inflamma-
" tory affection, it does not commonly end ei-
" ther in ſuppuration or gangrene. The pecu-
" liar troubleſome circumſtance of the diſeaſe
" ſeems to conſiſt in a ſpaſm of the muſcles of
" the glottis, which by inducing a ſuffocation,
" prevents the common conſequences of inflam-
" mation †. Ut explicemus formationem mem-

† Vid. Firſt Lines, Parag. 326—7.

branae ſupra memoratae, exſudatione e ſuperficie tracheae, obſervare liceat, hanc exſudationem a ſuperficie viſcerum inflammatorum, a D. Culleno integro ſero ſimilem haberi, quod effunditur in texturam celluloſam vicinam, in inflammationibus externis; quod, ſecundum experimenta Pringelii et Gaberi, quum motu careat, mutationem peculiarem ſubit, glutine, quod continet, in fluidum album, opacum, modice viſcidum, et mire, pus vocatum. Hancce explicationem exſudationis a viſceribus inflammatis, ego quidem vero ſimilem puto, membranamque in hoc morbum inventam explicando, hac nimirum ratione, valde accomodatam. Judico exſudationem in ſuperficie tracheae paulatim in fluidum puri ſimilem mutari. Propter calorem partis auctum, partes aquoſae et tenuiores aut reſorbentur, aut per aëra in reſpiratione diſſipantur. Materia autem denſa et puriformis paulatim per vim aëris ſemper admiſſi ſiccantem, concreſcit in denſam et firmam membranam. Quod autem poſtea in decurſu morbi exſudatur, quum ejus partes tenuiores non ita diſſipentur, ut membrana formetur, apparet forma fluidi puri ſimilis, in quo membra-

na quaſi natans, adheſionem ſuam ad ſuperficiem tracheae relaxit. Sic rite explicantur et formatio membranae, et fluidi in trachea inventi. Haec explicatio mihi quidem probabilior et juſtior videtur, quam illa, cui aſſentit D. Home, qui eas res ad mucum refert.

PROGNOSIS.

Hic morbus ſemper periculum habet; prognoſis valde incerta eſt; ita ut ſumma cura ſummaque attentione opus ſit, in judicio de eo formando. Quando morbus in ſalutem abit, hoc fit reſolutione inflammationis, ſpaſmo glottidis ceſſante, excreatione materiae a trachea exſudantis, cruſtarumque ibi formatarum; licet ſaepe ſine expectoratione finiatur, vel ſaltem ea tantum, quae omnem catarrhum comitatur. Quando morbus morte terminatur, hoc fit per ſuffucationem, quae videtur, ut ante dixi, a ſpaſmo glottidis pendere; nonnunquam forſan a copia puris bronchias implentis.

METHODUS MEDENDI.

Hic tres ſtatuam indicationes generales;

1mo. Tollere inflammationem topicam et diatheſin phlogiſticam.

2do. Occurrere ſuffocationi.

3tio. Impedire quo minus morbus redeat.

Quum hunc morbum ab inflammatione maxime pendere credam, ideo remedia ad primam indicationem exſequendam, certiſſima erunt, et ſumma cum diligentia adhibenda. Primam indicatinem exſequi poſſumus.

1mo. Totum regimen antiphlogiſticum adhibendo.

2do. Tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi minuendo: hoc autem fiet,

1mo. Sanguinem mittendo, et purgando.

2do. Uſu diaphoreticorum.

3tio. Uſu expectorantium.

4to. Uſu refrigerantium.

5to. Veſicatoriis, et balneis tepidis.

De his omnibus ſiggillatim.

1mo. De regimine antiphlogiſtico. Omnes in externos ſenſus impreſſiones, quippe quae ſtimu-

lent, amoveri debent, imprimis vero calor externus; ſimulque evitandus erit omnis alius modus, quo calor augeri poſſit. Abſtinendum ab omni corporis motu; praecipue vero ab eo, qui exercitium poſtulant muſculorum ipſius; iſque poſitus corporis eligendus, qui pauciſſimos muſculos exercet; nullumque diu in ſtatu contractionis retinet; quare poſitus horizontalis accomodatiſſimus videtur. Loquela, et vagitus, quippe quae reſpirationem accelerant, non admittenda. Omnis cibus animalis et potus ſpirituoſus evitandi; oportetque aegrotum frugibus ſolis veſci, iiſque generis tenuiſſimi, quales ſunt, panada, decoctum avenaceum, decoctum hordei, &c. Senſus ſitis, qui valde ſtimulat, ſemperque adeſt in hoc morbo, removendus eſt, potu frigido aciduloque ad libitum dato. Alius ſtimulus in hoc pariter ac aliis morbis inflammatoriis ſemper adeſt, a retentione praeternaturali foecum in inteſtinis oriundus; iſque tollendus eſt frequenti uſu enematum laxantium.

Alter modus hanc indicationem exſequendi eſt minuendo tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi, quod fit 1. Venaeſectione et catharticis. Nil evidentius hoc eſſe poteſt, venaeſectionem inter potentiſſima remedia eſſe, quibus vigor ſyſtematis

haematophori minuatur; quare et efficax remedium eſſe debet, ad diatheſin phlogiſticam hoc in morbo, depellendam; et hoc experientia quoque docet. D. Cullen memorat venaeſectionem univerſalem pariter ac topicam ſaepe praeſentiſſimum fuiſſe levamen, iteratiſque vicibus adhibitam morbum depuliſſe ‡. D. Home quoque dicit, venaeſectionem videri optimos habere effectus, fierique debere quo citius et copioſius eo melius; dum pulſus aegroti patiatur. Optime ſanguis primo e brachio mittetur, et poſtea copia juſta detracta, hirudines applicentur gutturi anteriori et ſuperiori †. Hae enim ſanguinem immediate a vaſis inflammatis detrahendo, levabunt eorum congeſtionem et ſpaſmum, quos cauſam proximam morbi eſſe credimus. Ut ſanguinis profluvium promoveatur, applicentur lintea, ex quibus calida aqua expreſſa fuerit, orificiis a hirudinibus factis; nam ſic magnam ſanguinis copiam elicere licet. Fortaſſe et cucurbitulas impoſuiſſe juvabit; quae quum multa ſimul orificia aperiant, citius et copioſius quam hirudines ſanguinem elicient, id quod in hoc mor-

‡ Vid. Firſt Lines, Paragr. 30. † Vid. Home on the Croup.

bo, magnae utilitatis erit. Altera depletio perutilis in hoc morbo fit per cathartica. Utilior eſt facta per mitiora cathartica et modice. Adhibenda ſunt enemata emollientia laxantia, cum oleo, ad irritationem foecum retentarum, vel fluidorum corruptorum in canali alimentali exiſtentium tollendam. Non erit ſine uſu, dare laxativum mite per os, ſi aegrotus deglutire valet, nec ſuffocatio inſtet; hoc autem grati ſaporis debet eſſe. ita ut id capiat puer facile et ſine anxietate aut vagitu. Hac de re D. Home: ſe, inquit plerumque placentas ex magneſia cum ſaccharo factas adhibuiſſe, aut ſalem neutrum in ſero lactis ſolutum *.

Alter modus tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi minuendi, eſt per uſum diaphoreticorum. Haec autem ſunt generis quadruplicis; nimirum emetica; ſudorifica, ſales neutri, et diluentia. De omnibus his pauca; et primo, de emeticis.

Haec plerumque juvant in febribus, praeſertim initio; ideoque et hic adhiberi poſſunt.

D. Cullen dixit, "Vomiting is in many re-"ſpects uſeful in fevers, as it evacuates the con-"tents of the ſtomach, as it emulges the billiary

† Vid. Home on the Croup. p. 55.

" and pancreatic ducts; as it evacuates the con-
" tents of the duodenum, and perhaps alſo a large
" portion of the inteſtines, as it agitates the whole
" of the abdominal Viſcera, expedes the circula-
" tion in them, and promotes their ſeveral ſecre-
" tions; and laſtly, as agitating alſo the Viſcera of
" the Thorax, it has like effects there. All
" theſe ſeveral effects are procured in many caſes
" and circumſtances of fever, with advantage;
" but do not properly fall under our view here,
" where we are to conſider only the effect of vo-
" miting, in determining to the ſurface of the bo-
" dy. This we do not impute to the exerciſe of
" vomiting in agitating the whole frame; but to
" the particular operation of emetics, upon the
" muſcular fibres of the ſtomach, whereby they
" excite the action of the extreme arteries on the
" ſurface of the body, ſo as thereby to determine
" the blood into theſe veſſels, remove the Atony,
" and take off the Spaſm affecting them. Emetics
" for that purpoſe are adminiſtered in two diffe-
" rent ways, i. e. either in ſuch doſes as may ex-
" cite full and repeated vomiting, or in ſuch as
" may excite ſickneſs and nauſea only, with lit-

" tle or no vomiting at all †." Has obſervationes de vomitu ad morbum de quo ſermo eſt, pertinere, elucet ex adfinitate ejus cum febre. Eſt enim, ut in definitione obſervatum fuit vera ſynocha, in qua emetica inſignis ſunt utilitatis. Plena vomitio optimos in initio effectus habere videtur, ut D. Cullenus dicit: " That upon the firſt attack " of the diſeaſe, vomiting immediately after bleed-" ing ſeems to be of conſiderable uſe, and ſome-" times ſuddenly removes the diſeaſe." ‡ Neque tamen hos unice bonos effectus edere emetica valent in hoc morbo; utilia quoque ſunt, morbo jam formato, doſibus nauſeam cientibus tantum data, ad ſuperficiem determinando ut in febre, et ſic ſpaſmum extremorum vaſorum, quo aucta actio in hoc morbo fulcitur tollendo; poſſunt quoque ſudorem aliquem elicere, eorumque operatio tutior fit, eo quod plerumque leniter purgant alvum, quo magnum levamen datur aegroto. Poſſunt quoque ſub finem morbi expectorantia fieri, et ſic juvare, partem membranae et fluidi in trachea et bronchiis inventorum, rejiciendo. Uti licet ipecacoanha initio ad plenam vomitionem;

† Vid. Firſt Lines, Parag. 172—3—5. ‡ Ibid. Par. 330.

ſed tartarus emeticus efficaciſſimum remedium videtur, quo ſanguis ſuperficiem verſus dirigatur, et ſub finem morbi expectoratio promoveatur. Hunc in finem dari poteſt doſibus parvis, ut quadrantis grani, vel minoribus adhuc, pro aetate aegroti, quarta quaque hora, donec efficiatur nauſea, cum aliquo at non multo vomitu.

Judicamus parvam doſin tartari emetici poſſe exhiberi ſemel bisve in die ad expectorationem promovendam, ſi modo citra vomitum nauſeam tantum moveat; bono cum eventu, in rejiciendo fluidum in ſuperficie tracheae et bronchiarum contentum; ſed hoc conjecturale tantum eſt, veroſimile tamen, ob analogiam in pneumonia, ubi doſes emeticorum nauſeam cientes, efficaciſſimae inveniuntur, ad materiam e bronchiis, quae in illo morbo adeſt, rejiciendam.

Secundum genus diaphoreticorum, quod memoravimus, ſunt ſudorifica. Multum diſputatum fuit, de horum uſu in febribus; nos autem nil dicemus de argumentis pro hac praxi et contra eam prolatis; ſed oſtendemus, quo uſque utilia eſſe poſſint in hoc morbo. Putamus, ea utilia evadere, eodem modo ac antea dictum fuit de emeticis; nimirum ſpaſmum tollendo, eaque

ratione auctam actionem vaſorum levando, ita ut ſolutio morbi citius fiat, quam alias; quod ſine dubio magni eſt momenti. Hinc concludimus ſudorem eliciendum eſſe, ubi omnia caetera adhibita morbum nondum ſuſtulerint; periculumque ſit, ne aegrotus ſine levamine moriatur. Hic vero Culleni leges ſequendum; ſic enim ſudor tuto elicitur, quo tamen effectu, experientia diſcendum.

Proximum genus diaphoreticorum, ſalia ſunt neutra. Quum autem plura dicta ſint de emeticis et ſudorificis, nil hic addendum reſtat, niſi haec ſalia eodem modo operari; ſcilicet ad ſuperficiem determinando.

Tertius modus hanc indicationem obtinendi, uſu expectorantium conſtat. Hujus claſſis remedia creduntur ſecretionem a trachea et pulmone augere, fluidaque illinc exſcreata tenuiora reddere; quare utilia erunt ad membranam et fluidum in trachea exiſtentia evacuandum. Ex ſupra dictis de emeticis, elucet, haec potentiſſima expectorantia eſſe, igitur iis maxime utendum. Vapores aquae tepidae aceto commiſtae accipi poſſunt in tracheam; quorum ſtimulo et vi emolliente, eliminatio membranae adjuvetur.

Quartus modus uſu refrigerantium abſolvitur. Notavi in hiſtoria morbi, aegrum conqueri ingratum caloris ſenſum; unde haec remedia videntur poſituri; et certo erunt et utilia et grata. Horum praecipue ſunt acida omnigena ſatis diluta; porro ſales neutri, praeter eos, qui acidum muriaticum in ſe habent. Sal neuter maxime adhibitus, eſt nitrum; caeteri tamen cuncti plus minuſve iiſdem dotibus gaudent.

Quintus modus hanc indicationem ſequendi, conſtat ut antea dixi uſu veſicatoriorum, et balnei calidi.

Primo igitur de veſicatoriis. D. Cullenus aſſerit haec utiliſſima fuiſſe in hoc morbo. De illorum modo operandi variae ſententiae fuerunt. Culleni mihi maxime arridet; ſecundum quam veſicatoria cuti admota, et effuſionem excitando, relaxant ſpaſmum vaſorum ſubjacentium. Eadem ratione et in hoc morbo illa utilia evadere credimus, ita ut in omnibus exemplis phlegmaſiae. Applicentur vero quam proxime parti effectae. Venimus nunc ad balneum calidum. Hoc remedium uſum pollicetur in hoc morbo, quia calor balnei ſtimulat vaſa extrema, cumque humidi-

tate conjunctus relaxat. Nam ſic et tuto adhibetur, et accommodatum eſt, ad ſpaſmum ſolvendum. Adhibetur totum corpus immergendo; quod tamen multum incommodi ſaepe habet; et obſervatum eſt, plurimos effectus calidi balnei habendos eſſe fomentis inferioribus extremis adplicatis, ſi haec rite adminiſtrentur, et ſatis diu continuentur, per horam nimirum ad minimum. Indicia fomenti bene operantis, ſunt, remedium ab aegro bene toleratum, et ſomnus inductus. D. Ruſh Philadelphienſis in opere nuper edito, memorat, ſe opium et calomelas perutilia inveniſſe in hoc morbo. Obſervat, nos in hoc remedio praecipue ſpem ponere debere. Magna doſis detur quamprimum morbus ſe oſtendat, et minores poſtea quotidie, dum ejus ullum ſymptoma reſtet. Pergit aſſerere, ipſum corticem Peruv. vix praeſentius auxilium contra febres intermittentes eſſe, quam calomelas ſic adminiſtratus in hoc morbo. D. Ruſh conjectat cum agere ſecretionem in glandulis muciparis augendo, in faucibus, aeſophago, ventriculo et inteſtinis, et hinc eam ſecretionem in trachea minuendo. Fateor hanc explicationem mihi non ſatisfacere, licet alia in promp-

tu non ſit. D. Ruſh finem imponit iis quae de hoc morbo dicit, his verbis: "I ſhall add, that "the inſtances of the mortality of this diſeaſe "have been very rare in Philadelphia, ſince the "general uſe of the abovementioned remedies."*

Venimus nunc ad ſecundam indicationem, quae eſt, vertere ſuffocationem. Haec indicatio implebitur, uſu antiſpaſmodicorum, ſuffocatione maxime, ut videtur a ſpaſmodica muſculorum glottidis affectione pendente; quare his utendum. Illorum validiſſima ſunt, opium, moſchus, et aſſa foetida. In initio hujus partis neceſſe ut memoremus, quod a Culleno obſervetur; "Quamvis ſpaſmum glottidis in hoc morbo ſaepe lethalem videamus, tamen remedia antiſpaſmodica inutilia inveni." Attamen poſtquam remedia ſingula a prima indicatione poſtulata diligentes adhibuerimus, nullo effectu; periculumque eſt, ne aeger ſpaſmis ut videtur glottidis, ſtatim ſuffocetur, vix alia ſpes nobis manet niſi ex uſu validiſſimorum antiſpaſmodicorum. Quare, re ſic ſe habente, ad ea confugiendum.

Quid quod a nonnullis medicis, ut a Doctori-

* Vid. Medical Inquires and Obſervations, pag. 145—6.

bus Millar et Ruſh, feruntur utilia fuiſſe. Quum decretum fuerit, antiſpaſmodicis uti, horum validiſſimum igiturque primo conſiderandum, opium eſt. Cum nobis perſuaſum ſit, ſpaſmos glottidis ab irritatione inflammatoria oriri; cumque opium inter validiſſima contra irritationem remedia cenſeatur, concludimus illud in hoc morbi ſtadio utiliter adhibitum iri, variis methodis inflammationem leniendi antea rite adhibitis, eoque phlogiſtica ſyſtematis diatheſi fugata, ut ſymptomatum adhuc reſtantium moleſtiſſimum ſit ille ſpaſmus. Re ita ſeſe habente Opium magnis in doſibus exhibendum, quia ut Cullenus bene memorat, contra morbos ſpaſmodicos nil prodeſt, niſi magna copia datum. Nobis videtur in opio principem ſpem hoc morbi tempore eſſe ponendam. Supra autem diximus operationem ejus, ut videatur in nervoſum ſyſtema eam eſſe, ut irritationem cunctam minuat, ſpaſmumque glottidis *ab ea pendentem* relaxet. D. Millar dicit: "To relieve the violence of the aſthma-
" tic paraxyſms, muſk was preſcribed in large
" doſes; it proved anodyne and diaphoretic, the
" ſpaſms were allayed, and a gentle moiſture was
" univerſally diffuſed over the whole body; the

" pulſe became ſlow, full and regular, and a re-
" miſſion of all the other violent ſymptoms en-
" ſued. D Cullen in ſua materia medica obſer-
vat, medicas moſchi dotes ab odore valido pendere videri; hunc igitur imprimis reſpicere medicos oportere; nam hoc parum animadverſo, ſpem de effectibus ejus conceptam ſaepius multos fefelliſſe; hoc autem prius examinato, ſe moſchum magnis doſibus adhibitum validiſſimum antiſpaſmodicum inveniſſe. D. Millar pergit his verbis: " The diſ-
" eaſe was ſometimes ſo violent at the firſt attack,
" and the tranſition to the ſecond ſtage ſo rapid,
" that it required a medicine, which ſhould ope-
" rate more immediately and powerfully, than
" muſk had uſually done. For this purpoſe aſſa
" foetida was preſcribed, and with ſo good effect,
" that in my later practice, it has in a great mea-
" ſure ſuperſeded the uſe of muſk. An ounce
" of this gum has been taken by a child of 18
" months in the ſpace of 48 hours, and almoſt as
" much at the ſame time injected in glyſters.
" However nauſeous it may ſeem to be, children
" ſeldom refuſe it; and even where they have
" ſome averſion to it, if they are obliged to take

" it, they ſoon acquire a taſte for it, and not only " uſe it without reluctance, but even with plea- " ſure. But in order to guard againſt every acci- " dent, at the ſame time, that it was preſcribed " internally, an aſſa foetida glyſter was ordered " to be injected every 8 hours, till the paroxyms " became more moderate *."

Haec aſſae foetidae operatio mira quidem videtur; nec concipere animo poſſum, eam citius diffundi quam moſchus, cui odoratam ſubtilis eſt. Quare credo D. Millar fruſtrationem ei rei attribuendam eſſe, quod moſchus non eſſet genuinus, aut ſat magnis doſibus exhibitus. Nam D. Cullen memorat: " If muſk has not a ſtrong penetrating " odor, its effects will not be compenſated by a " larger doſe, but, if its odor be ſufficiently at- " tended to, it is one of the moſt powerful an- " tiſpaſmodics, we are acquainted with ‡. Num emeticum forte ex uſu eſſe poteſt, ad morboſam membranam et fluidum foras eliminanda, quando his pendet ſuffocatio? Saltem res meretur, in quam inquiratur; omnibus caeteris irritis, in hoc forſan ſpes eſſet. Nequeo concipere, bronchotomiam

* Vid. Millar on Aſthma and Chincough. pag. 39—40.
‡ Vid. Materia Medica, vol. 2. pag. 380.

utilem fore in hoc morbi ſtadio; timendum enim, ne ejus effectus quam qui a morbo procedant, periculoſiores ſint.

Morbo per remedia ſupra memorata depulſo, facultas erit, ad ultimam indicationem fugiendi; nimirum, cavere, ne redeat. Hunc in finem, propter morbi periculum, omnia tentanda, quae illic inſerviant; ut cortex Peruvianus, frigidum balneum, et motus. Si morbi perfecta remiſſio fuerit, detur cortex magnis doſibus, ad ſcrupulum, vel drachmam, unam alteramve aut tres in die; ita ut tertio vel quarto quoque die intermittatur, ne continuo uſu vires perdat. At pueri ſaepe corticem, amaritudinem metuentes, recuſant. Secundum D. Cullenum forma boli cum extracto glycirrhize porrigatur; ſic enim ingrato ſapore ſpoliatus a pueris devoratur. Sin adhuc recuſetur; aliquantum pulveris tenuiſſimi inſpergatur et inſuatur in plicis induſiorum, ut cuti proxime habeatur. Nam et ſic utilis fortaſſe erit. Nonne et enemate injectus cortex in ſyſtema miſſus, tonicos edere effectus valet? Ipſe exemplum intermittentis febris in puero ſic repulſae vidi. Notum eſt balneum frigidum inſignes vires poſſidere quibus ſyſtema re-

boretur; quare, quum hujus morbi reditus ad debilitatem reſtantem maxime referendum ſit, hoc illi caveri poſſit. Timendum, ne frigido balneo, utentes diutius quam par ſit in eo morentur; paucis tantum minutis manendum; alioquin debilitas oriri poſſet. Indicium certum, illud nocere, ſi aeger ſtatim ex balneo palidus languiduſque ſyncopen minetur; contra, ſi vegetus, ſi membra fortis et robuſtus, ſi denique pro frigore calor mox inſequetur, per totam corporis ſuperficiem ſerpens, et ſudorem poſtremo excitans maximo uſui erit.

Venimus nunc ad efficaciſſimum tonicum, nimirum motum notiſſimum et fortiſſimum ad totum ſyſtema roborandum remedium, quod agere videtur, vaſa extrema ſuperficiei, perque eam ventriculum, perque hunc totum ſyſtema excitando. Hoc remedio pro ſuis quiſque viribus convaleſcentes utantur; primo leniter et more grato, ut in curru (ſi res ſecum ferant) aut alio modo vecti. Navigare quoque utile erit; et denique ad perfectam valetudinem lenta ambulatio perducet, cum caeteris vitae muneribus conjuncta. Semper tamen memoria tenendum

NE QUID NIMIS!

27